

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. Василя Липківського, 45, м. Київ-35, 03680, МСП, Україна,
Тел.: (044) 494 06 06 Факс: (044) 494 06 67

Р І Ш Е Н Н Я

12 жовтня 2015 року

Колегія Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затверджена розпорядженням заступника голови Апеляційної палати Василенко І.Е. від 10.08.2015 № 71 у складі головуючого Курносової С.В. та членів колегії Данилової О.В., Пічура В.О. розглянула заперечення Яковлєва В.П. та Яковлєва В.П. проти рішення Державної служби інтелектуальної власності України (далі – ДСІВ) від 11.06.2015 про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційний прилад” за заявкою № а 2014 03671.

Представник Державного підприємства “Український інститут інтелектуальної власності” (далі – заклад експертизи) – Короткевич І.Ю.

При розгляді заперечення до уваги були взяті такі документи:
заперечення вх. № 9187 від 26.06.2015 проти рішення ДСІВ від 11.06.2015 про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційний прилад” за заявкою № а 2014 03671;

додаток до заперечення від 17.07.2015 вх. № 11887;
копії матеріалів заявки № а 2014 03671.

Аргументація сторін.

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, поданих у зв'язку з одержанням заявником попереднього висновку кваліфікаційної експертизи від 06.02.2015 вих. № 2737/ЗА/15 встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” (далі – Закон): за пунктом 1 формули не є промислово придатним.

Експертиза проводилась відповідно до Закону та встановлених на його основі Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України, від 05.03.2002 №197

(далі – Правила розгляду), та з врахуванням Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, які затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 № 22 (далі – Правила складання).

При проведенні експертизи заявленого винаходу на відповідність умовам патентоздатності були залучені відомості з наступних документів рівня техніки:

Д1 - Вікіпедія – свободная энциклопедия, стаття “Антигравитация” (<http://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Антигравитация&oldid=67117470>);

Д2 - Вікіпедія – свободная энциклопедия, стаття “Anti-gravity” у Wikipedia, the free encyclopedia (<http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Anti-gravity&oldid=642123591>);

Д3 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, статті “Закони збереження” (http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Закони_збереження&oldid=15313515);

Д4 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, “Закон збереження енергії” (http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Закон_збереження_енергії&oldid=15416632);

Д5 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, “Закон збереження імпульсу” (http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Закон_збереження_імпульсу&oldid=15032635);

Д6 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, “Закон збереження моменту імпульсу” (http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Закон_збереження_моменту_імпульсу&oldid=15009361);

Д7. Вікіпедія – свободная энциклопедия, стаття “Теорема о движении центра масс системы” (http://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Теорема_о_движении_центра_масс_системы&oldid=65612415);

Д8 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, стаття “Теорема об изменении количества движения системы” (http://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Теорема_об_изменении_количества_движения_системы&oldid=68110574);

Д9 - Вікіпедія – вільна енциклопедія, стаття “Вічний двигун” (http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Вічний_двигун&oldid=16287032).

Як зазначалося в попередньому висновку закладу експертизи від 06.02.2015 № 2737/ЗА/15 заявлений винахід не відповідає умові промислової придатності, яка визначена частиною 8 статті 7 Закону, п. 6.5.1.1 та п. 6.5.1.3 Правил розгляду, а саме, що у разі здійснення винаходу за формулою реалізація вказаного заявником призначення не можлива.

Апелянти у відповіді на попередній висновок, надісланий листом від 18.02.2015, та додаткових поясненнях від 23.04.2015 зазначали про те, що корегувати формулу винаходу, на їх думку, не має підстав та просили змінити назву винаходу на “Антигравітатор Яковлевих”.

Апелянти також зазначили, що схема роботи заявленого приладу принципово відрізняється від схеми роботи відомих двигунів, оскільки в ній немає перетворення енергії. Механічна енергія, яка створюється дією заряджених пружних елементів (пружин) в гідромеханічній системі, орієнтується з

максимальною дією в одному напрямку. Цей нерівномірний розподіл механічної енергії в протилежних напрямках і створює механічну динамічну нерівновагу, яка і є джерелом виникаючої сили, що приводить в рух конструкцію.

Апелянти погодилися з тим, що робота заявленого приладу суперечить закону збереження енергії, закону збереження імпульсу та теоремі про зміну кількості руху системи, але вважають ці закони та теорему застарілими.

Перевірка формули винаходу з урахуванням опису винаходу на відповідність вимогам, визначеним частинами 4, 7, 8 статті 12 Закону, проводилась відповідно до п. 6.4 Правил розгляду, та показала, що матеріали заявки не відповідають зазначеним вимогам.

Подана формула винаходу в обмежувальній частині містить вираз “Антигравітаційний пристрій”. На сьогодні термін “антигравітаційний” застосовується до різних понять. Антигравітацію, як правило, пов’язують із проблемою можливості гравітаційного відштовхування як такого. На даний момент питання існування антигравітації залишається відкритим, у тому числі й тому, що природа гравітації знаходиться на початковій стадії вивчення (див. Д1 та Д2).

З огляду на це, призначення заявленого винаходу було встановлено на підставі аналізу опису винаходу. За результатами цього аналізу встановлено, що дійсним призначенням заявленого винаходу, яке викладене загальноживаними термінами, є створення підйомної сили (тяги) як завгодно довго за рахунок тиску рідини всередині приладу, яка при цьому не витрачається.

Слово “двигун” в основному застосовують стосовно машин для перетворення певного виду енергії у механічну роботу. Однак, словосполучення “вічний двигун”, зокрема “вічний двигун першого роду” застосовують стосовно уявного пристрою, який за задумом повинен був би виконувати роботу, не отримуючи енергії, тобто без перетворення енергії у роботу (див. Д9). По суті, заявлений прилад є специфічним вічним двигуном першого роду. Таким чином, заперечення заявника стосовно використання до заявленого приладу терміну “двигун” не є обґрунтованим.

Подібні двигуни іноді помилково називають антигравітаційними двигунами, хоча принцип їх роботи жодним чином не стосується фізичної проблеми існування антигравітації. З огляду на вищезазначене ознака формули винаходу, яка виражена терміном “антигравітаційний”, є не ідентифікованою, оскільки неможливе однозначне розуміння її змісту фахівцем на основі відомого рівня техніки. Крім того, поняття (смісловий зміст), яке скоріше за все б асоціював фахівець із цим терміном, не співпадає із дійсним призначенням заявленого приладу, яке випливає із опису. З огляду на це використання у формулі винаходу терміну “антигравітаційний” порушує вимоги пп. 7.1.4 та 7.1.5 Правил складання.

Згідно із п. 6.5.1.1 Правил розгляду для встановлення промислової придатності перевіряють:

наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу;

наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як він охарактеризований в будь-якому пункті формули. Якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу;

крім цього, у разі здійснення винаходу за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.

За результатами перевірки вищезазначених умов, що містяться у п. 6.5.1.1 Правил розгляду, встановлено наступне.

Як зазначалось у попередньому висновку від 06.02.2015 було встановлено, що дійсним призначенням заявленого пристрою (двигуна), яке виражена загальноновживаними термінами, є створення підйомної сили (тяги) як завгодно довго за рахунок тиску рідини, яка при цьому не витрачається. Виходячи з такого твердження можна вважати, що вимога абзацу першого п. 6.5.1.1 Правил розгляду виконана.

У описі винаходу розкрита сукупність конструктивних елементів, за допомогою яких можливе виготовлення матеріального еквівалента заявленого пристрою (двигуна), тому можна вважати, що вимога абзацу другого п. 6.5.1.1 Правил розгляду виконана.

Реалізація вказаного заявником призначення неможлива з огляду на загальноновизнані фундаментальні фізичні закони та теореми: закон збереження енергії, закон збереження імпульсу, закон збереження моменту імпульсу, теорема про рух центра мас системи, теорема про зміну кількості руху системи (див. Д4-Д8).

По-перше, твердження про можливість створення підйомної сили (тяги) і переміщення заявленого пристрою у просторі проти дії зовнішніх сил протягом необмеженого часу за рахунок тиску рідини, якою заповнена внутрішня гідросистема пристрою, без витрати цієї рідини та зниження тиску суперечить закону збереження енергії. Згідно зазначеного закону переміщення пристрою у просторі проти дії зовнішніх сил пов'язане із виконанням роботи і необхідністю витрати відповідної кількості енергії (див. Д4).

По-друге, твердження про можливість створення підйомної сили (тяги) і переміщення заявленого пристрою у просторі проти дії зовнішніх сил за рахунок тиску рідини, якою заповнена внутрішня гідросистема пристрою, суперечить загальноновизнаним фундаментальним фізичним законам: закону збереження імпульсу та закону збереження моменту імпульсу, а також теоремам: про рух центру мас системи та про зміну кількості руху системи (див. Д5-Д8).

Зокрема, згідно теореми про зміну кількості руху системи (заявленого приладу) за деякий проміжок часу дорівнює імпульсу зовнішніх сил, що діють на систему, за той же проміжок часу. Це дозволяє стверджувати те, що зміна кількості руху системи (зокрема заявленого приладу) відбувається тільки в результаті дії зовнішніх сил, а внутрішні сили (зокрема від тиску рідини всередині заявленого приладу) ніякого впливу на цю величину чинити не можуть. Тобто,

заявлений прилад, який нерухомо стоїть на опорній поверхні (сума зовнішніх сил дорівнює нулю), буде зберігати нерухомий стан, якби не змінювався тиск рідини всередині цього приладу. Або заявлений прилад, який уявно падає і рухається під дією зовнішніх сил гравітації та опору повітря, буде рухатись (падати) подібно до каменю ідентичної форми та ваги, якби не змінювався тиск рідини всередині цього приладу.

Тобто можна стверджувати те, що заявлений прилад (двигун) є нездійсненим, оскільки суперечить вищезазначеним фундаментальним фізичним законам та теоремам, які на сьогодні загально визнані і не ставляться під сумнів у вітчизняних та світових наукових публікаціях.

У своїй відповіді апелянти погодились з тим, що робота заявленого приладу суперечить зазначеним фізичним законам та теоремам, але вважають ці закони та теореми застарілими. Однак, у загально визнаних джерелах достовірної наукової інформації немає даних щодо визнання світовою науковою спільнотою зазначених законів та теорем хибними. На теперішній день вищенаведені закони та теореми є загально визнаними світовою науковою спільнотою.

Таким чином, у ході експертизи було встановлено, що у разі здійснення винаходу за формулою винаходу реалізація вказаного заявником призначення не можлива, тобто вимога абзацу третього п.6.5.1.1 Правил розгляду не дотримана.

Згідно з п. 6.5.1.3 Правил розгляду якщо хоча б одна із зазначених у цьому пункті вимог не дотримана, то робиться висновок, що винахід не відповідає умові промислової придатності.

З огляду на вище сказане, винахід за заявленою формулою був визнаний як такий, що не відповідає умові промислової придатності, яка визначена частиною 8 статті 7 Закону.

На підставі висновку закладу експертизи, 11.06.2015 ДСІВ прийнято рішення про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційни прилад” за заявкою № а 2014 03671.

Апелянти заперечують проти такого рішення ДСІВ, оскільки вважають його неправомірним.

На підтвердження своєї позиції апелянти наводять наступні доводи.

Заявлений за заявкою № а 2014 03671 винахід “Антигравітаційний прилад” принципово новий та під існуючі назви в словниках він не підпадає.

Апелянти вважають, що найбільш передові технології і наукова інформація до них, розробниками приховується. Тому ноу-хау і наукова база до них не оприлюднюється, однак, це не означає, що таких розробок взагалі немає, або вони неможливі.

Можливість безопірного руху тіл була висунута російським вченим Авдєєвим (стаття “Общий закон механики”, журнал “Инженер” № 3, 2008 р.), де автор теоретично довів і підтвердив практичним прикладом, що на цей час уже відомі не три закони механіки, а шість. На підставі трьох нових законів механіки можливо підтвердити те, як внутрішня сила може визначити зовнішній рух тіла,

так і навпаки, як зовнішня сила може бути перетворена у внутрішню силу, не визиваючи зовнішній рух тіла.

Шостий закон механіки, відкритий Авдєєвим, є підтвердженням обґрунтованості принципово нового, розробленого апелянтами “Способу повного миттєвого гасіння механічних коливань”. Також цей закон підтверджує обґрунтованість і можливість ефективної роботи “Антигравітаційного приладу”.

Природу антигравітації можна вивчити на прикладі польоту повітряної кулі. Деякі фахівці вважають, що повітряна куля, наповнена воднем, летить вгору завдяки дії закону Архімеда, але це – помилка. Автор написав цей закон для пояснення дії рідини на відносно тверді тіла, занурені в неї. Ми живемо в газовому середовищі, а фізичні властивості рідини і газу помітно відрізняються.

Повітряну кулю піднімає в небо тиск водню на внутрішню верхню його частину і, при польоті, вона має форму груші, хвостиком вниз.

У “Антигравітаційному пристрої” підйомна сила створюється аналогічно, як у повітряній кулі.

На ескізі, що наданий апелянтами, стрілками показана дія тиску рідини на днища циліндрів і їх частин. Оскільки, за законом з’єднаних посудин, тиск рідини у всіх з’єднаних порожнинах заповнених рідиною буде однаковим, то виникаючі сили, що діють на днища циліндрів, залежать тільки від їх площ. Якщо побудувати векторну діаграму даних сил, то результуюча сила буде направлена вгору аналогічно силі, що діє в повітряній кулі з воднем.

Схема роботи заявленого приладу принципово відрізняється від схеми роботи відомих двигунів, оскільки в ній немає перетворення енергії. Механічна енергія, яка створюється дією заряджених пружних елементів (пружин) в гідромеханічній системі орієнтується з максимальною дією в одному напрямку.

Цей нерівномірний розподіл механічної енергії в протилежних напрямках і створює механічну динамічну нерівновагу, яка і є джерелом виникаючої підйомної сили, що приводить в рух конструкцію.

Ураховуючи наведені доводи, апелянти просять переглянути рішення ДСІВ від 11.06.2015 про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційни прилад” за заявкою № а 2014 03671 і прийняти рішення про видачу патенту на винахід.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 17.3.13 Регламенту Апеляційної палати, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення ДСІВ, у межах доводів заперечення, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Відповідно до частини 1 статті 7 Закону винахід відповідає умовам патентоздатності, якщо він є новим, має винахідницький рівень і є промислово придатним.

Згідно з частиною 8 статті 7 Закону винахід визнається промислово придатним, якщо його може бути використано у промисловості або в іншій сфері діяльності.

Відповідно до пункту 6.5.1.1 Правил розгляду для встановлення промислової придатності винаходу перевіряють:

наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу;

наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як він охарактеризований в будь-якому пункті формули, причому якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу;

крім цього, у разі здійснення винаходу за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.

Розглянувши матеріали заявки, експертиза дійшла висновку, що формула заявленого технічного рішення із врахуванням опису винаходу викладена з порушеннями вимог, визначених у частинах 4, 7, 8 статті 12 Закону, і відповідно до п. 6.4 Правил розгляду, і вказала, що матеріали заявки не відповідають зазначеним вимогам, а саме п.п. 7.1.4-7.1.5 Правил складання. Ознака формули винаходу, яка виражена терміном “антигравітаційний”, є не ідентифікованою. Використання у формулі терміну “антигравітаційний”, як не характеризує заявлене технічне рішення (прилад чи пристрій), так і порушує, в свою чергу, вимогу ясності викладення ознак у формулі.

Також експертиза зробила висновок, що заявлений винахід не відповідає умові патентоздатності “промислово придатність”, визначеній частиною 8 статті 7 Закону, адже є підстави вважати, що у разі здійснення винаходу за формулою реалізація вказаного заявником призначення не можлива згідно з п. 6.5.1.1 Правил розгляду.

У відповідь на попередній висновок експертизи заявник не надав змінену формулу, адже, на його думку, не має підстав для її корегування. При цьому, заявник просить змінити назву винаходу на “Антигравітатор Яковлевих”.

Колегія Апеляційної палати зазначає таке.

Стосовно зміни назви винаходу слід зазначити, що вона жодним чином не впливає на обсяг правової охорони, який визначений формулою винаходу. При цьому, назва “Антигравітатор Яковлевих” не відповідає вимогам п. 6.3 Правил складання, відповідно до якого назва винаходу повинна відповідати суті винаходу і, як правило, характеризувати його призначення. Крім того, згідно із п. 4.3 Правил складання у формулі, описі, рефераті і пояснювальних матеріалах до опису використовують, як правило, стандартизовані терміни і скорочення, а за їх відсутності - загальноживані в науковій і технічній літературі. Присутність у назві слова “Антигравітатор” порушує вказані вище вимоги, оскільки не є загальноживаним чи стандартизованим терміном і не характеризує призначення винаходу.

Колегія Апеляційної палати, враховуючи відомий рівень техніки вважає, що “антигравітаційний прилад” – це абстрактний (уявний) пристрій, який по своїй суті повинен долати тяжіння Землі. Відомі та існуючі пристрої, які долають тяжіння Землі, тобто літають, отримують цю можливість в тому числі завдяки спалюванню сировини, в результаті горіння якої виділяється тепла енергія, яка дає можливість літати вище вказаним пристроям. Тобто спостерігається перехід одного виду енергії в інший вид енергії, зокрема перетворення теплової енергії в механічну. Описуючи принцип дії свого винаходу, апелянт заперечує існування в ньому процесу переходу одного виду енергії в інший.

Таким чином, заявлене технічне рішення стосується уявного пристрою, який за задумом повинен був би виконувати роботу, не отримуючи енергії, тобто без перетворення енергії у роботу, зокрема до “вічних двигунів першого роду” (див. Д9). Тобто по суті заявлений прилад є специфічним вічним двигуном першого роду.

Згідно з частиною 5 статті 6 Закону тлумачення (розуміння) формули повинно здійснюватись в межах опису винаходу та відповідних креслень.

В описі винаходу зазначено принцип дії заявленого пристрою: “запропонована конструкція дозволяє перерозподіляти енергію стиснутих пружин через тиск рідини таким чином, що результуюча сила дії пружин і тиску рідини на поверхні протилежних донців нижнього основного циліндра і плити дорівнює приблизно нулю, а тиск рідини на верхнє донце одного з циліндрів меншого діаметру створює підйомну силу”.

На думку колегії Апеляційної палати, тиск рідини в описаному пристрої не спроможний створити підйомну силу. Також неможливим колегія Апеляційної палати вважає вказані в описі зменшення ваги пристрою та підйом конструкції вгору виникаючою внутрішньою гідромеханічною силою без додаткових затрат енергії.

Колегія Апеляційної палати встановила, що реалізація вказаного заявником призначення неможлива, оскільки описаний принцип дії заявленого пристрою суперечить фундаментальним фізичним законам та теоремам, які на сьогодні загально визнані і не ставляться під сумнів у авторитетних наукових публікаціях, а саме: закон збереження енергії, закон збереження імпульсу, закон збереження моменту імпульсу, теорема про рух центра мас системи, теорема про зміну кількості руху системи.

Крім того, колегія Апеляційної палати вважає хибним вибір заявником галузі техніки, в якій заявлено технічне рішення, а саме зазначення того, що винахід належить до авіаційної техніки, зокрема до літальних апаратів вертикального зльоту і посадки, адже жоден з приладів (апаратів) авіаційної техніки не працює і не зміг би працювати у такий спосіб, який пропонується в заявленому технічному рішенні.

У своєму запереченні апелянти погоджуються із тим, що робота заявленого приладу суперечить переліченим фізичним законам та теоремам, але вважають ці закони та теореми недосконалими та застарілими.

Колегія Апеляційної палати зазначає, що у загальноновизнаних джерелах достовірної наукової інформації не має даних щодо визнання світовою науковою спільнотою зазначених законів та теорем недосконалими та застарілими настільки, що можна стверджувати, що будь-який новий прилад може працювати в їх супереч. Зазначені закони та теореми на теперішній день є загальноновизнаними світовою науковою спільнотою.

Колегія Апеляційної палати погоджується із доводами експертизи щодо невідповідності заявленого винаходу умові патентоздатності “промислова придатність”. Враховуючи це та викладене вище стосовно поняття “антигравітація” та можливості здійснення заявленого винаходу, як це розкрито у описі, колегія Апеляційної палати встановила, що реалізація вказаного заявником призначення неможлива з огляду на загальноновизнані фундаментальні фізичні закони та теореми: закон збереження енергії, закон збереження імпульсу, закон збереження моменту імпульсу, теорема про рух центра мас системи, теорема про зміну кількості руху системи (див. Д4-Д8).

Експертиза повідомила заявника стосовно невідповідності заявленого винаходу умові патентоздатності “промислова придатність” і надала можливість прокоментувати наведені аргументи та внести відповідні зміни у формулу винаходу для подолання заперечення стосовно недоліків формули винаходу та умови патентоздатності “промислова придатність”.

Оскільки в поданій відповіді заявник не представив доводи стосовно поняття “антигравітація” і не спростовував висновок про невідповідність винаходу умовам патентоздатності, то експертизою було підготовлено Остаточний висновок про невідповідність винаходу умовам патентоздатності за результатами кваліфікаційної експертизи.

Згідно з п. 6.8.1 Правил розгляду, якщо з урахуванням змін і додаткових матеріалів, наданих заявником у відповідь на попереднє рішення про відмову, зроблено Остаточний висновок про невідповідність винаходу хоча б одній з умов патентоздатності або надання правової охорони, то ДСІВ приймає рішення про відмову у видачі патенту. В Остаточному висновку були наведені відповідні обґрунтування.

Згідно з п. 6.8.2 Правил розгляду, якщо встановлено, що заявлений винахід, охарактеризований багатоланковою формулою, що має один незалежний пункт і залежні пункти, не відповідає одній з умов патентоздатності відносно незалежного пункту, а заявник відмовляється відкоригувати цей пункт формули, то ДСІВ приймає рішення про відмову у видачі патенту.

З урахуванням вищенаведених пунктів Правил розгляду ДСІВ прийнято рішення про відмову у видачі патенту.

Зважаючи на викладене, колегія Апеляційної палати вважає Остаточний висновок про невідповідність винаходу умовам патентоздатності за результатами кваліфікаційної експертизи обґрунтованим, а рішення ДСІВ від 11.06.2015 про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційний прилад” за заявкою № а 2014 03671 правомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Яковлеву В.П. та Яковлеву В.П. у задоволенні заперечення.
2. Рішення ДСІВ від 11.06.2015 про відмову у видачі патенту на винахід “Антигравітаційний прилад” за заявкою № а 2014 03671 залишити чинним.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом ДСІВ.

Головуючий

С.В.Курносова

Члени колегії

В.О.Пічкур

О.В.Данилова